

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

torū, iter dictos liberos, & descēdētes nō dicūt inducētū fideicommissum recipiō, nec facta substitutio, & ita est de mēte lo. de Imo. in d. l. cēturio, qñ loquūt de intellectu l. Titia scio. §. scia libertis. ff. de leg. 2. & in c. raynutius in materia cōpēdiōis extra de test. fa ciūt nō. p. Bar. in l. codicillis i. prin. ff. de v. usufr. leg. cū sim i. ¶ Premissis tñ nō obstantibus, contrariū verius esse puto, q. filij, & liberi masculi fratru institutorū dicant vocari, & tacitē substituti, quāvis solū in cō ditione positi reperiant. ¶ Et ad hoc dicēdū satis cō cludētū ratione iudicio meo moueor, qm̄ licet regu lariter filij, seu liberi in condōne positi maximē, qū primo loco fratres testatoris instituti fuerūt, & de extraneo facta fuit substitutio sub cōdōne, si ipsi fra tres sine liberis decederēt, nō dicant vocari, & sub stituti, vt i. d. l. lucius p. gl. Bar. & alios, Sozi. in d. §. cū ita cū simi. supra alleg. ga positi in condōne nō dicū tur in dispositione positi. d. l. si quis sub condōne ex eo, ga solū qdā simplex tacita volūtas, & coniectura testatoris adest, p. quā vī voluisse nominatos in cō ditione debere admitti, vt habet in d. l. lucius, & i. l. ex facto ff. de hāre. insti. tñ qñ vltra illā coniecturā mēte testatoris, q. ex verbis cōditionalibus colligi tur, ēt alia piccturata mens illius cōcurreret, p. quā inferretur testatorē tacitē voluisse tales nominatos in conditione esse vocatos, & substitutos, tūc positi in condōne dicuntur vocari, & substituti cēsentur, vt in diuiduo dicit, & not. declarat Soz. in l. cū filio col. 2. ff. de leg. j. & i. cōf. suo 249. col. 3. vol. 2. in vers. primū & c. qui dicit, q. ex eo, q. testator filios, seu li beros etiam fratris instituti in conditione posuit, vi detur illos tacitē vocasse, quā tacita voluntas per se nō operat, vt ipsi cū effectu vocati, & substituti ex di spositione testatoris dicant d. l. lucius? cū ibi nō. & cū simi. sed si ēt alia coniectura, & tacita mēs testatoris concurreret, vt ga nominatos sub cōdōne grauauerit, seu illis substituerit, tunc tacitē ipsos vocasse, & substituisse vī, ga quem non honoro, nō grauo. l. ab eo. C. de fidei. c. l. deniq. §. interdum ff. de pecu. leg. l. proculus ff. de v. usufr. no. i. l. alia ff. de alim. & cib. leg. Et quāvis p. se quālibet coniectura sufficiens non ef set ad inducēdū fideicō. tamē quādo illa simul iun ctā essent, secus foret, ga propter duplicē coniecturā mēte, & praesumptā voluntatē testatoris no minati conditionaliter dicunt vocari, & iurati: quā opin. Soz. in d. l. cū filio, & in d. cōf. 2. 9. cōmunem ef se dicit, & a certo tēpore citra inter doctores quodā modo canonizatam, & approbatā, & esse de mēte Bar. in d. l. cēturio in fi. 12. col. Dyni, Pauli de Cast. Io. Petrucij de mōte Sperello, lo. de Imo. Cumani, Pet. de Anch. quos Soz. allegat, quod. n. p. se nō ope rat altera simplex coniectura, de qua supra, si simul duā, seu plures cōcurrāt, illud operant, vt dictū est, & ar. c. de treu. & pa. & a. itaq. C. cōmu. de suc cef. Sed i terminis nostris nō solū illa simplex conie ctura, q. colligit ex eo, q. filios, & liberos fratru testa tor conditionaliter nominauit, cōcurrat, sed & plu res alia, vt infra dicet, ergo illi vocati, & substituti ex dispositione testamēti Ioannis dici debent p. p̄dicta.

¶ Et q. vltra cōiecturā, de qua supra, alia quoq. ad sint, satis clarē constat ex dispositis i dicto testamen to, in quo magis liberos, & descēdētes masculos fra trū institutorū dilexit, quā descēdētes foeminas eorū, semper masculos foeminis pferendo, neq. ad mittendo illas, nisi omnibus masculis deficientibus, ar. eorū, q. habētur p. Pau. Cast. in l. j. C. de cond. infer. & per Sozi. in l. cum auus. ff. de cōdi. & dem. Item at tenta dispositione statutorū loci, p. q. masculi foemi nis in succēdēdo ab intestato praferuntur ad nō. p. Bart. Sozi. & magis cōmuniter doc. in d. l. hādes mei

§. cum ita cū si. libi alleg. & tamē ipse testor expressē substituit, & vocauit foeminas descēdētes dictorū fratru institutorū in casu deficientiū omnū libero rū, & descēdētū masculorū, ergo ex hoc quoq. pre sumendū est testorē voluisse tacitē vocare, & substit uere liberos, & descēdētes masculos, ne dictio luisse minus dilectos cōprehēdere, & magis dilige re excludere, qd minimē dicēdū est arg. l. si vna mater. C. de bo. mater. & eorū, quā dici solēt in d. l. c. cōd. infer. Itē concurrit et alia coniectura, quoz colligit ex eo, q. testor plures gradus substitutionis cit de personis fratru, & liberorū, seu descēdētū, tūc rū tam masculorū, quā foeminarū, & vltimo loco piā cām substituit, & sic psonā penitus extraneā, quā casu testor cēsetur voluisse tacitē vocare liberos, & descēdētes in condōne positos, veluti expressē est de mēte Pet. de Anch. in d. cōf. 63. qui hūc casum valde extollit. ¶ Cōfirmat hāc opinio etiā ex iis q. voluit Sali. l. j. in fi. ver. C. de cōd. infer. pōderādo primo tex. in d. l. lucius. §. lucius i. fi. ver. vbi asseruit dicit, q. testator filios instituit fratris praetulit substituto extra neo, sicut ipsum fratru instituit, & cōsequēter ex di spositione ac volūtate testorū filij fratris instituti vo cati, & cōprehēsi dicunt, vt pbat illa litera ibi pra tulit. i. testor. Itē colligit ex illa implicatione ēt, quā demonstrat testorē vtroq. ex testō vocasse, sed ori ne succēssiuo, & sic ex substōne tacita, & implici tū, & q. testor, qui propter existētiā liberorū substituit, hoc est piā cām repellit, intelligat illū repellit, vt illis queraf, quorū cōtēplatione substitutus exclu ditur, q. sic ex testorū dispositione, pbat arg. l. 2. si duo ff. de colla. bon. ac. l. peto i. prin. ff. de lega. 2. & vt attestat Sali. in d. l. j. in fi. ver. Oldr. fuit in hac opi. quā tñ declaro, & defendo, vt s. proxime, q. plures testorū coniecturā cōcurrēt, quā ex verbis, & di spositis in testō colligi possent. ¶ Ex praedictis colligitur responsio omnibus supra i. triū adductis, qm̄ procedūt, quando vna tantū cōiectura cōcurreret, puta qñ solū vocati, & nominati cōditionaliter re perierit, non autē alia adeflent, de quib. s. dictum ē, quāq. in casu nō adefse demonstrauimus. ¶ Et testō hanc opin. dubiū superest in casu nō. ex quo sic per sunt liberi, & descēdētes diuersorū gradū, vidē licet Matthaeus, qui dicit esse in tertio gradu quodā fratres institutos, qui erāt eius patrui, & Beuilaqua, qui est in quarto gradu, vt s. dixi, qualiter hi sint ad nuittēdi, an simul, an verō fm̄ ordinē succēssionis ab intestato, vt prius Matthaeus tanquā gradu primorū, excluso Beuilaqua, admittatur. Et cōcludo solum Matthaeū, excluso Beuilaqua, esse admittēdū, nā cū ipsi vocati, & expressi dicatur per nomē illud libero rum, seu descēdētū, qd est nomē collectiū plurā personarū, & graduū ad nō. per Bar. in l. re cōiūm. ff. de leg. 2. quē sequuntur Pet. de Anch. & de Imo. c. indicante de testa. & Ang. in cōf. 38. inci. quidā sō nes decessit & c. verū erit dicere, q. ille prius ex stōne ad fideicommissum vocatus dici debeat, quā p. ximior, & in proximiori gradu p. rex. i. d. l. c. i. in fidei. cō. in d. l. peto §. fratre ff. de leg. 2. & p. ea. q. d. ppositū s. lati? dicta fuerūt circa primū testm̄ Petri. Et ita in oibus, vt s. dictum est, relideo, & concludo

S Y M M A R I V M.

- 1 Fideicommissum restrictum ad bona immobilia potius grauale, quam vniuersale dicitur.
- 2 Prohibitio alienationis cum causa etiam non sequente alienatione simplex fideicommissum inducit num. 5.
- 3 Verbum volo expressum per modum causae, & ad certas personas relatum dispositionem fideicommissariam importat.
- 4 Prohibitio alienationis facta, vt bona in familia remaneant, non est ad plures gradus restricta.

Legatum domus, super quo fuerat speciāter prouisum, in fideicommissio vniuersali postea facto, cessante puiſione illa spāti, cōprehendi hic demonstrat.

CONSILIVM LXXXI.

N domus magna legata primo filio do. Alberti cōprehēdat sub restōne fideicommissi vniuersalis oīum bonorū, cui⁹ dies iam cessit, & venit ppter mortē dicti do. Alberti q sine filiis, & descēdētibz masculis decessit, supstite sola filia foemina, quā sibi hēre dē vniuersalem instituit, ac superstite do. Galeotto nepote nato ex do. Ioāne altero filio testatoris, qui ad dictum fideicō. vniuersale dicitur vocatus, licet pauca vltra ea, q ab alijs clarissimis aduocatis do. Galeotti prius dicta sunt, addi possint, tñ, ne illotis, vt ita dixerim, manib⁹ materiā hāc p̄dificilē tractare videar aliqua pro vitibus ad corroboratiōē illorū, q dicta sunt, addere conabor, antea p̄supponēdo, q inter alia ab ipso testatore disposita tria fideicommissa ordine posita reperiūtur, primū particulare de domo magna legata Pvrho filio primogeniti do. Arberti, & illo nō supstite ei, q tēpore mortis testatoris primus fili⁹ repier ad qd fideicō. testator descēdētes masculos primi filij do. Alberti vocauit, iūq; nō extantibus illius collateralēs masculos, q sint de descēdētibz p lineā masculinā do. Alberti. Secūdū extat fideicom. reciprocu vniuersale de omnib⁹ bonis mobilibus, & imobilibus, & se mouētibz iuribus, & actionib⁹ factū sub cōdōne, si alter ex suis filiis institutis aliquo tēpore sine filiis, & descēdētibz masculis p lineam masculinā decederet. Aliud & tertiū fideicō. vlt. vel melius gñale reperitur, quod ex prohibitione alienationis bonorū hēditatis resultat, ad qd sine aliqua diminutione, & detractiōe trebellianicā nepotes, & descēdētes masculi, & p lineā masculinā testōris in infinitū semp vocādo p̄ximiores fm gradus p̄rogatiuā, & in stirpes, haud in capita vocari fuere, saluis tñ sēp ordinatis, & dispositis p ipsum testōrē de dicta domo magna. Et hoc vltimū fideicō. differt ā secundo vniuersali, de quo supra, quia primum vlt. fuit de omnibus, & singulis bonis mobilibus, imobilibus, & se mouētibz iuribus, & actionibus &c. At hoc vltimū ex p̄bitione resultat factū fuit dē oībus, & singulis bonis imobilibus, & consequēter illud potius gñale dici pōt, quā vniuersale, primū vero vniuersale arg. tex. cū ibi no. p Bar. & alios i l. nam & si in fi. cū l. seq. quā incipit cogi. ff. ad treb. & melius p Bar. in l. sigs seruū in fi. p illū tex. cū l. seq. ff. de leg. 2. in l. gñali ff. de v. l. leg. & in l. non amplius §. cui bonorū ff. de leg. 1. faciunt, quā habent in l. quoties C. de hēre. insti. & in l. ex facto la grāde p Imol. cod. rit. ex quo. n. testator solū ad bona immobilia se restrinxit, cōstat fideicommissum nō esse vlt., sed potius particulare, vel gñale. Itē fm fideicommissum factum fuit absq; aliqua ordinatōrū reseruatione, vltimum autem cū reseruatione, ordinatōrū de dicta domo, Itē in secundo non fuit prohibita trebellianica, nec alia diminutio, In vltimo vero secus, fm ē factum, fuit i casu diuerso, si alter ex filiis hēredibus institutis sine filiis, & descēdētibz masculis decederet, vltimū verō sub hac cōdōne minimē factū reperit, sub qua autē, infra dicef. ¶ Premissis in facto ita se habētibz, quoad primū principale dubiū, nūquid ex simplicis prohibitione de non alienādo, nō secuta alienatione, fideicommissum censetur introductū, omisso argumentorū ordine, breuiter cōcludo, q quod etiā nulla secuta alienatione, simplex iductū fideicommissum censetur, quicquid plures contrarium tenentes dixerint, inter quos fuit Paul. Castrens. post.

etiam si in casu alienationis fideicommissi voluntatem testatoris importare fidei significat.

in casu cōsequenti ad roborationem, q principaliter ppter se facta dicitur. & regulat causatum, & non ē contra. magis dilucidat futurū euentus per se nihil disponit, Ver se dispositum, & de p̄senti voluntatis testatoris causatiue expressa disponunt.

in dispositione quādoq; in dispositione esse dicitur. in l. Lucius ff. de hēre. insti. prohibitionem alienationis statim post institutum fideicommissum faciens quoad omnia, & inter descēdētes suos masculos, postea p̄ prohibitionē bonorū immobilium cum causa, quia descendentes masculos deuenire, simplex quoque non introduxisse dicitur.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in pro nō scripto habitum absque onere apud quo relictum fuit, & ad hēredes transmittitur, infra n. 29.

in omniū apposta, In omniū autem alijs particularia bona prius legata excludere videtur, infra n. 30.

in fideicommissum vniuersale non veniunt, infra n. 31.

in fideicommissum vniuersale non cōprehenduntur, & de hēre. insti. legatis, p fideicommissum grauauit. appellatione in substitutione plegata nō cōprehēditur de hēre. insti. dicitur, vt infra. n. 32.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

in casu, vel vniuersalis casum, cui antea specialem fuerit, non comprehendit. Declara vt infra.

glo. in l. quoties C. de fideicommissis. ga licet ex mera prohibitione alienationis fideicommissum non dicatur inductum, tamen quando testator prohibuit alienationem, propterea quia voluit bona in familia conservari de bere, vel descendentes masculos deuenire, vel alijs similibus verbis aptis per se fideicommissum importare testator usus fuerit, tunc ex hac prohibitione alienationis fideicommissum, etiam nulla secuta alienatione, post mortem tenentium bona inductum esse censetur, ut voluit Aretin. subtilis doctor in l. q. romae §. coharedes colum. 3. ff. de verborum oblig. quoniam si verbum volo expressum per modum causae, & ad certas personas, seu certum personarum genus relatum fideicommissaria dispositione importatur per ea, quae voluit Bartol. in l. qui volebat. ff. de heredibus institutis, & in l. si fover §. lucius. ff. solut. matrimo. & hac opinionem consulendo semper securus fui, quam Sozi. quoque tenuit in d. l. q. romae §. coharedes, & in cōfil. 43. vol. 3. in 3. & 4. colum. in cōfil. 57. eo. volum. in cōfil. 249. col. 2. cum consilio sequenti volum. 1. Decius in cōfil. 23. 35. & 182. in 2. & 6. colū. & in cōfil. 23. in nouis: Et Sozi. pulchra quippe ratione mouetur, considerando, quod aliud est, quod alienatio sit prohibita, ut bona in familia remaneant, & tunc fideicommissum simpliciter, & absolute non inducatur, sed solum in casu alienationis. l. peto §. fratre ff. de legat. 2. l. filius familias §. cum pater ff. de legat. Nā hac verba, ut in familia remaneant, vel ut relinquatur, quod sunt enunciativa futuri euentus, & per se nihil important, neque importare sunt apta, dicuntur adiecta causa demonstrandi personas, quarum contemplatione alienatio fuerit prohibita, & sic ad validandam prohibitionem, quod alias nuda, nihilque operata fuisset, argumento d. l. filius familias §. diui, & l. pater filium §. Iulius agrippa ff. de legat. 3. quia hoc casu principalis intentio testatoris fuit alienationem prohibere, ac vias praedicere, quibus bone ad familiam peruenire impediretur; Aliud verum est, quod testator alienationem bonorum prohibere causatiue, quia vult, & intendit bona ad familiam, seu descendentes suos in infinitum deuenire, nam hac verba quia vult &c. per se etiam absque aliqua prohibitione disponunt de praesenti, neque sunt futuri euentus enunciativa, sed praesentis voluntatis dispositiua, ut de verbo volo, & intendo, quae mentem, & voluntatem in testatoris important, & exprimunt, probatur in l. 2. C. communia de legat. in l. cum ita §. in fideicommissum ff. de legat. 2. & in l. verbum C. de fideicommissis. Propterea quod per se fideicommissum simpliciter, & absolute et nulla facta alienatione importare dicunt, quoniam omne verbum aptum importare voluntatem, & dispositionem testatoris fideicommissum inducit, & significat, l. fideicommissa §. hac verba ff. de legat. 3. §. fin. instit. & singula rebus per fideicommissum relicta, & in d. l. 2. si ite per illa verba causatiue, ut supra, placet testator videtur voluisse principaliter fideicommissum introducere, ex quo prohibitio resultat, & non contra, per ea, quae in simili notat Bart. in l. demonstratio falsa §. quod aut ff. de cond. & demon. & Bal. in l. j. C. de falsa causa adiecta; Itaque infertur, quod in hoc casu prohibitio alienationis principaliter propter se facta non fuit, sed potius in consequentia ad fortificandam, & roborandam fideicommissum, quod principaliter in intentione testatoris fuit, arg. l. marcellus §. res, quae ff. ad trebel. auth. res, quod C. commu. de legat. Igitur prohibitio alienationis tanquam accessoria fideicommissum, seu voluntatem testatoris fidei committere volentis restringere non debet, cum per causam causatum restringat, & regulet, haud eadem. l. cum pater §. dulcissimis ff. de leg. 2. & argu. l. legata inutiliter ff. de legat. j. Et praedicta probantur per textum cum ibi not. per Bar. in l. pater §. fundum ff. de legat. 3. ubi prohibita fundi alienatione, si fuerint adiecta hac verba enunciativa futuri

euentus, ita enim fiet, ut de nomine meo nūquid creat, fideicommissum non dicitur introductum, quia inter enunciativa futuri euentus, quod per se nihil disponit, sed ergo si verba per se de praesenti dispositiua, & enunciativa voluntatis testatoris per viam causae exprimantur, tunc enim ratio ampliat dictum d. §. dulcissimis: Et ratio magis hac in casu nostro vera sunt, in quo testator dixit, quia volo, & intendo, quod oia, & singula bona mobilia mea hereditatis deueniant, & deuenire debeant in nepotes, & descendentes masculos per lineam masculinam in infinitum &c. Nam si solum diceretur inductum fideicommissum in casu alienationis, & simpliciter post mortem, profecto ipse testator inter habuisse non diceretur, quod bona sua mobilia semper, & perpetuo essent apud descendentes suos masculos, duplici respectu, prout refert, & considerat Sozi. in d. §. coharedes §. i. fin. quinti casus, & expresse lac. i. cōfil. 96. vol. 4. col. 3. vers. praedicta optime. ¶ Corroborationem praedictae ex verbis ipsius testatoris, quod agnationi masculorum prouidere voluit, ut bona perpetuo apud descendentes masculos remaneant, ex quo fideicommissum simpliciter inductum dici debet, quia licet haec verba, quia vult, & intendit, &c. fideicommissum per se non importent, neque per se disponere dicerentur, tamen quoniam essent iuncta prohibitioni alienationis, dispositio, & fideicommissum importabunt, arg. eorum, quae in simili dici solent, quod quilibet filij, & liberi in condicione positi non dicantur positi in dispositione. l. si quis sub condicione ff. si quis omnia. test. glo. & doc. in l. lucius. ff. de hereditatibus. tamen quando de filiis, & liberis masculis fauore agnationis masculorum a testatore fit mentio, tunc filij, & liberi vocati, & in dispositione positi censentur, quia fauore masculorum, & agnationis, ad quam testator affectionem habuisse constat, verba conditionalia, quae aliis dispositione importare non solent, disponunt, quod mascululi ad fideicommissum vocati dicant, ut pluit Decius in cōfil. 3. 18. nu. 2. frater auctoritate do. Gui. do. per doctrinam vltimamontani in suis quaest. q. 184. quod hoc mouet per not. per Bar. in l. liberorum p. c. col. vers. pone exemplum &c. qui loquitur de statuto exclusiuo foeminarum propter masculos loquente conditionaliter, quod extantibus filiis masculis foeminae non succedant iuxta l. a testatore ff. de cond. & de illan. verba conditionalia fauore masculorum dispositiue dicuntur, ut non solum foeminae exclusae dicantur, sed etiam mascululi vocati: Et in hoc casu fauore descendendum masculorum limitat, & declarat no. per gl. i. d. l. Lucius. Similiter ergo dicendum est in casu, de quo agitur, quod quibus illa verba, quia volo, & intendo, ut bona in familia remaneant, & adiecta prohibitioni alienationis dispositione fideicommissaria inducere non solet, ut videtur voluisse Pau. Castr. glo. & alij in d. l. quoties. Decius in cōfil. 20. iter. 40. cōsilia in nouis. ac in pluribus alijs, tamen quoniam talis prohibitio alienationis facta fuit per expressionem causae concernentis fauorem masculorum, & agnationis, fideicommissum simplex continere dicitur, maxime si expressum sit verbum volo, ut voluit Aretin. & Sozi. in d. l. q. romae §. coharedes, & Decius in dictis cōfil. 23. & 3. 18. verba enim hac, ut in infinitum remaneant penes descendentes, fideicommissum ampliant, ut per Alex. i. cōfil. 56. vol. j. & Sozi. i. cōfil. 43. vol. 3. ¶ Praemissa suadet, quod non ex quo testator ante alienationis prohibitionem post haredum institutionem quoad oia, & vniuersa sua bona inter masculos descendentes suos expressum fideicommissum introduxit, sequitur, quod postea alienatione mobiliū simpliciter prohibendo, cum ea, quae vult, & intendit, la remanere, seu deuenire in descendentes masculos, quod sensum est per talē simplicem prohibitionem fideicommissum simplex fuisse introductum, quoniam sequitur per praedicta declaratur. l. si seruus plurium, l. qui filiabus. ff. de legat. 1. numm.

[illegible]

tpe testamenti in rerum natura erant, sed viuo testa-
 tore esse defierunt, vel illa, quæ viuo testatore defe-
 cerunt, seu expirauerunt propter defectum cōditi-
 nis, sub qua facta fuerant. Caduca vero illa propriè
 dicuntur, quæ ei relicta fuerunt, qui tempore mortis
 exarbat, sed mortuo testatore relicta defecerunt, vt
 quia fortè res relicta esse desijt, vel qñ legatari⁹ mor-
 tuo testatore repudiauit, aut mortuus fuit, vel mor-
 tuo testatore conditio legati defecerit, vt est rex. cū
 gl.in d. §. triplici. Ex quibus inferi, q cū in terminis
 nostris descendentes masculi ex filiis domini Alber-
 ti, quibus fideicommissum domus relictum fuit, non
 quam in rerum natura extiterint, quia nullus natus
 fuit, nec spes est, q nalcantur, & consequenter cū to-
 taliter dicta linea masculina defecerit, sequitur, q di-
 ctum fideicommissum pro non scripto haberi dēt, vt
 in d. §. triplici cum ibi no. Quo fit, vt illud relictū
 absq; onere, & grauamine apud eū remaneat, à quo
 relictū fuit, vt in d. l. vnica. §. in primo. Sed in casu no-
 stro domus fuit legata primo filio dñi Alberti, & ab
 eo fuit relicta descendētib⁹, seu collateralibus mas-
 culis descendētib⁹ ex dñis Alberto, & sic cū one-
 re, & grauamine fideicōmissi: & post primū filiū, vel
 filios dñi Alberti non reperit, nec fuit aliquis descē-
 dens masculus ex dictis filiis dñi Alberti, ad quē di-
 cta domus puenire poterit, ergo illa penes primū
 filium sine aliquo onere fideicommissi remāit, qñ
 fideicōmissum onus, & grauamen esse cēsetur, vt p
 totum ff. & C. ad trebel. & ideo primus filius dictum
 domū trāsmisit ad haredes suos, hoc est ad dñm Al-
 bertum eius patrē, qui illi successit, absque onere fi-
 deicōmissi, vt in d. §. in primo cū ibi no. ¶ Tertio
 post legatum domus testator dixit, † in omnibus au-
 tē alijs suis bonis & c. instituo filios meos & c. quos
 vt supra per fideicommissum vniuersale grauauit, p
 quæ verba in omnibus autem alijs suis bonis & c. do-
 mus à fidei commissio vniuersali dicitur exclusā, q
 licet prælegata, quæ fideicōmissum vniuersale quo
 ad ordinem scripturæ præcedunt, in restitutione fi-
 deicommissi includi solēt iuxta tex. cum ibi not. in
 l. marcellus. §. quidam. ff. ad trebel. & latè habetur in
 l. cum virum. C. de fideicom. tamē quando fideicō-
 missum vniuersale factum fuit post haredis institu-
 tionem factā per hæc verba in omnibus autē alijs bo-
 nis & c. tunc vbi illo fideicōmissio prælegata cōpre-
 hensā nõ dicuntur, vt est de mente Bar. in d. l. marcel-
 lus. §. quidam circa fi. & secuti tunc Cornelius in cōf.
 91. v. l. in 2. dubio, Sozi. in cōf. 188. v. l. col. 3. Ful-
 in cōf. 100. Corn. in cōf. 53. v. l. 3. Pau. Cast. in cōf.
 3195. v. l. 2. circa primum & c. in 3. dubio. ¶ Quarto
 † prælegata, quæ postea à testatore alienari prohibi-
 ta fuerunt, nunquam sub fideicommissio vniuersali
 postea facta comprehenduntur, l. Lucius. §. pluribus,
 ibiq; doct. ad trebel. scriben. Alex. & alij in d. l. mar-
 cellus. §. quidam: Sed domus magna prælegata nepo-
 tib⁹, & descendētib⁹ masculis alienari prohibita
 fuit, ergo & c. ¶ Quinto considerandum est, q † testator
 postquam fecit substitutionē vniuersalē, vel
 saltem postquam fecit prohibitionē generalē alie-
 nationis bonorum immobilium, & consequenter
 postquam generale fideicommissum fecit, statim, &
 immediatē domū magnā, & oīa circa illam dispo-
 sita excepit, vt cōstat ex illis verbis, saluis semper alijs
 ordinatis, & dispositis & c. ergo inferitur, q ea nõ pot
 dici cōprehensa sub fideicōmissio latè generali, nec
 ēt sub vniuersali ex expressa mente testatoris, qā & si
 alijs prælegata præcedētia in fideicōmissio vniuersa-
 li comprehendantur d. l. marcellus §. quidā cū simi-
 tū secus est, qñ testator per fideicōmissum grauauit,
 deductis legatis l. cogi §. ande quaritur ff. ad trebel.
 habetur

- habetur per Bar. in d.l. marcellus §. quidā, Per. de Ancha. in cōsi. 26. in 4. dubio, moder. Perus. in cōsi. 53. vol. 3. ¶ Sexto testator alienationem oīum suorum immobilium alienationem prohibuit nō simpliciter, nec absolutē, sed suā hereditatis, vt in testō, ergo sub illa generali prohibitionē dictam domum prohibuisse non dicitur, ¶ nā quando de hereditate fit mentio in substitutione vniuersali, prælegata nō cōprehenditur l. si filius ff. de leg. 3. Ex alia quoq; rōne videtur, qd dicta domus sub fideicommissō generali bonorum immobilium nō cōprehendatur, qd testator hæc verba subiunxit, quia voluit omnia bona immobilia peruenire debere ad nepotes, & descendentes masculos sine detractōne alicuius trebellianicæ ergo testator noluit domū prius spāliter legatā cōprehendere, qm̄ ex re particulari legata trebellianica nō detrahatur, sed solum ex vniuersali fideicommissō, & legato, vt per totum ff. & C. ad trebel. & lippis, ac tōtoribus notum est, qd ex legis particularibus falcidia detrahatur, ex vniuersalibus verō trebellianica & nō cōtra, vt in l. de lege falc. iuncto tit. in l. de fideic. heredi. & e. Raynaldus cū ibi not. extra de testa. ¶ Sed præmissis nō obstantibus, quæ recte intueri minime obstat dicunt, priam suam in casu occurrenti veriorē esse censē, inam ex quo totalis prouiso testatoris specialiter facta de dicta domo magna deficit, locus est prouisioni generali, & vniuersali factę de omnibus bonis saltē immobilibus, qm̄, vt ex expresse dispositis per testatorē colligitur, ex quibus mens illius coniecturari, & psumi pōt, maxime
- 15 in fideicommissis, ¶ in quibus mens, & voluntas sua potius attenditur, qd verba expressa, dummodo talis mens ex alijs dispositis, & expresse in testō prouisis colligi, & interpretari possit, & non aliter l. heredes mei §. cum ita ff. ad trebel. l. in conditionibus primū ff. de cond. & dem. l. quidam cum filium, & ibi Bal. & Imola ff. de heredi. insti. Bal. in l. ynica C. de his, qui ante aper. tab. l. voluntatis C. de fideicō. Sozi. in l. heredes mei §. cum ita ff. ad trebel. & in cōsi. 6. vol. 3. col. 4. Dec. in cōsi. 369. 201. & 396. l. oia. de Imo. in l. illa institutio ff. de heredi. insti. Decius in cōsi. 89. & in cōsi. 377. & 218. in penul. col. Pau. de Cast. in l. adificia ff. de ieru. vrb. p̄dio. & hoc modo debet intelligi, & declarari id, quod voluit gl. in l. tale pactum in ff. de pactis cum simi. ipse testator proculdubio censet habuisse maiore affectionē erga domū suā magnā,
- 16 qd erga alia quæcunq; sua bona immobilia, ¶ tū quia hoc est naturale omnīū hominū, arg. l. lex, quæ tutores C. de adm. tut. in vers. nec domum, & eorū, quæ posuit Bal. in l. quoties C. de fideicō. tū quia testator in dicta domo quodāmodo ius primo geniture constituit, ¶ quod ab affectione positus, qd a natura dependet arg. l. maximū vitium C. de lib. prater. per Bal. in l. cū antiquioribus in 5. & 6. col. C. de iure delib. & in l. liberti C. de oper. liberto. tum et qd illa ob eius conseruationē diuidi prohibuit, quā voluit, & opauit integram, & indiuisam debere cōseruari, & permanere intuitu, & cōtemplatione agnationis, & descendētium suorū, arg. no. in d.l. quoties per gl. Pau. de Cast. & alios, tum etiam quia testator specialem prouisionem fecit de domo magna ad effectū, vt ea diutius, quā cetera bona, cōseruaretur: ergo ratione specialis prouisionis, & dispositionis testator maiorem affectionem ad domum habuisse cōserur, arg. l. cum ita §. in fideicommissō ff. de leg. 2. Sed testator pp conseruationē agnationis, & descendētū suorū masculorum voluit omnia bona sua, & præferim immobilia transire ad oēs descendentes suos in infinitum, idem igitur & a fortiori dicendū est de domo magna, erga quam maiore habuit affectio-

nē, vt cessante prima dispositione de ea facta, illa sub prouisione generali oīum bonorū immobilium cōprehendatur. ¶ Secundo ¶ testator post specialem prouisionē factā de domo, institutionē heredi, ac post fideicommissum vniuersale vltimo loco adiecit generalē prohibitionē alienationis omnium, & singulorum bonorum immobilium, quia voluit illa debere peruenire ad nepotes, & descendentes suos masculos ergo hæc generalis prouisio de nō alienando nō solum ad proxima est referenda, sed et ad domū legatā, quia clausula in fine posita ad omnia præcedentia refertur, qm̄ respectu oīum eadē ratio militat l. talis scriptura, & ibi Bar. ff. de leg. 1. habet in c. Secundo requir. de appella. facit et id, quod voluit in casu nostro Corn. in cōsi. 22. vol. 2. col. 4. in vers. occurrit, nā eadē ratio, immo maior in domo militat, vt et sub generali prohibitionē alienationis comprehendat, & sic sub fideicommissō, quod ex tali prohibitionē inferit, qm̄ in ceteris bonis immobilibus, ratio emm, quare alienatio oīum bonorū immobilium prohibita fuit, est, quia voluit illa debere remanere, & deuenire in descendentes masculos ipsius testatoris: in testō dicitur, quæ ratio habet locū etiam, immo magis in domo, vt supra, ergo & c. & præteritum facta fuerit prohibitio generaliter, & simpliciter de omnibus & singulis bonis, & consequenter etiā ipsa domo, ¶ quia dicendo oīa, & singula bonam mobilia perinde est, ac si omnia mobilia specialiter, & singulariter fuissent expressa per ea, qd voluit Bal. & Bar. in l. si tichū §. stipulatio ff. ad trebel. facit quæ habentur per Moder. in cān. præsentia de p̄ba. & in l. etiam ibiq; Ale. ff. sol. mat. in l. quod dicit per Imolā, & Ale. ff. de verb. obl. qui voluit, qd illa verba pro hereditibus, & successoribus omnibus, & singulis quibuscunq; heredes extranei etiā in illa dispositione comprehenduntur, de cuius natura esset tales heredes nō cōprehendere, vt per Bal. in l. fidei rum diui. in 48. q. facit etiam in simili id, quod voluit gl. no. in l. cū poena ff. de arbit. cum qua doc. pertra seunt, vt refert Ale. in l. si patroni in ff. col. ad trebel. qd licet emptor, qui de re empta compromittit, nō possit de euictione contra venditorem agere l. si dictum §. si cōpromittit ff. de euictio. tū hoc fallit, qm̄ venditor sibi prouidisset, quocunq; res euinceretur & c. In simili etiā ad corroboratōne facit id, qd remissiuē reperio ponere ilignē p̄ceptorē mei. Sozi. in l. heredes mei §. cum ita in penul. col. ff. ad trebel. vbi qrit, si filia à patre fuerint in rebus certis heredes instituta, & adiuicem substituta, & masculini omnibus bonis vniuersaliter, & inuicem substituta ac si oēs defecerint, extraneus sit substitutus dubiū fuit, an filijs sine liberis de ceteris, superstitibus filiabus substitutus admittatur, Pau. de Cast. in cōsi. 255. ad solum substitutū fore admittendū, Petrus vero de Ancha. in cōsi. 62. triū voluit, nō esse admittendū, nisi post mortē oīum tam masculorum, qd feminarū, hoc pp illa verba, & si oēs defecerint, in fine posita, quæ nō solum masculos, sed etiā ad feminas refertur, cū ea sit oratio vniuersalis posita post prouisionē factā de filiabus, & de filijs: & quamuis Soci. in loco allegato nullius opinioni adharat, tamen ipse in suo cōsi. 49. vol. 1. in fi. 2. col. sequutus fuit opinionē Petri de Ancha, quæ optimē ad casum nostrum facit, qd prohibitio generalis de nō alienando omnia, & singula bona mobilia vltimo loco posita refertur etiam ad domū, de qua specialis prouisio facta erat, & hoc pp illa verba vniuersalia oīa, & singula bona, prout dicebat Petr. de Ancha. de substitutione illa facta de extraneo. ¶ Nec obstat. d. l. coheredes qui patrem ff. de vul. & pup. cū simil. supra alleg. in clausula

facta, illi sub
nobiliu copo
speciali pue
redidit, ac po
o adiecit ge
m, & singu
uit illa de
uos malicio
enando no
domu legat
cedentia re
l. talis te
ecundo requ
in casu notro
ecurrit, nã ca
t, vt et sub
comprehendit
prohibitiõe
us, ratio om
bilium pobi
manere, & de
testatoris re
etiam, immo
egretum cum
simpliciter de
uenter etiã
gula bonam
bilis special
rea, q̄ voluit
trebel. facit
entia de pba
uocã dicere per
q̄ pp illa v
mibus, & lin
ia in illa dipo
natura ellet ta
al in l. ff. de re
d. quod voluit
a doc. pertra
7. col. ff. ad tre
compromittit
rem agere l. si
ti hoc fallit,
res quincere
ne facit id. q̄
tor meo Soz.
ol. ff. ad trebel.
certis heredes
masculin om
substitui ac si
tus dubio fuit
titibus filiis
n conti. 357. cõ
us vero de Ab
nitredum, nã
peruenerit, tunc
feminarum
in fine pobi
feminarum
olita postpro
quamuis Soz.
arat, tamen p
autus fuit q̄
casum nullu
enãdo omnia
co posita re
prouiso fã
ia, & singu
substitutio
l. coharedi
upra alleg.
clausula

boratione conclusionis tradita, q̄ domus legata pri
mo filio dñi Alberti, q̄ postea mediante psona filij
sui potestate constituti fuit ipsi dño Alberto acqui
sita, iuxta l. placet. ff. de acqui. hare. l. q̄ libertis. §. hæc
verba. ff. de vulg. & pup. & p Bar. & alios in l. cū filio.
ff. de leg. j. cū limi. comprehendatur sub restitutione
fideicommissi vniuersalis iniuncti do. Alberto, in cu
ius psona cōditio fideicommissi fuit adimpleta, q̄ di
ctus primus fili⁹ sine filijs, & libertis masculis deces
sit, & ideo do. Galeottus tanquā vocatus ad fideicō
missum admitti debuit, & hoc duplici respectu, pri
mo, q̄ sicut hñs grauatus restituere p fideicōmissū
restituit id. quod ad eū per ius accrescendi per
uenit, q̄ id sibi immediatē a defuncto p legis dispo
sitionē acquiritur l. si in testō, & ibi Bar. ff. de vulg. &
pup. iñctis ijs, q̄ in terminis voluit Bar. in d. l. marcel
lus. §. q̄ dā in 2. col. i. vers. q̄ro. an illud, quod venit ad
aliquē, p tex. in l. si totam. ff. de acqui. hare. cum alijs
ita in restitutionē fideicommissi illud venire dēt, q̄
hæres grauatus acquirit mediante psona filij sui le
gatarij, quia illud immediatē a defuncto hñe dicit,
& sic ex titulo legati per legis dispositionē, q̄ vult p
psonā filij legatarij immediatē acquiri ipsi patri ex
immediata dispoñe defuncti d. l. placet, & est text. in
d. l. qui liberis. §. hæc verba, & ibi Bar. & clarius p eū
in d. l. cū filio. Secundo respectu hoc dicendū est, q̄
24 t̄ vbiq̄q; auus simp̄r nepoti viuo patre legat, tūc
in dubio illud censetur ei relictum contemplatio
ne patris, hoc est filij testatoris adeo, q̄ i dubio id cē
setur pfectitū, nisi expressē, & spālter aliud de men
te ipsius aui testatoris p̄staret, & hoc vltimo casu de
bet intelligi tex. in l. auus cū ibi not. ff. de iure dot. vt
voluit Alex. in cōs. incip. Domini redeptoris nostri
inuocato suffragio, viso titulo qōnis, q̄ habeo pe
nēs me, & impressum nō reperitur, per tex. in l. dedit
dotē, & ibi la. de Are. & Bar. ff. de colla. bono. l. sed si
plures. §. in arrogato. ff. de vul. & pup. vñ illud bre
ui manu per mediā psonā nepotis filio relictū l. 3. §.
si ff. de dona. inter vir. & vxor. l. licet. §. i. ff. de p̄stis do
ta. facit id. quod voluit Cy. in l. scimus in 5. q. C. de in
offi. testa. Ang. in l. in quartā. ff. ad l. falc. dū q̄rit, q̄ si
auus dotaui neprem ex filio viuo: Facit et id, q̄ sim
pliciter voluit So. de Imo. i. d. l. in quartā, & ibi Ale.
in 15. col. Bar. in cōs. 131. Ang. in l. illa. C. de colla. &
in consi. 76. loa. Philippi & c. & in consi. sequenti, q̄
quid sentierit Bal. in auth. ex testō. C. de colla. ¶ Nec
obstat l. si cū ibi no. p Bar. C. de vsufu. c. q̄ loquitur,
nō q̄ auus reliquit nepoti ex filio, sed q̄ extrane⁹
reliquit filio alicuius. ¶ Et sm p̄dictam distinctio
nem Alex. ibi inquit doctores, qui inter se p̄riari vi
dent, posse ad cōcordiā reduci, vt fuit gl. & ibi doc.
cōiter in l. quesitū, vbi Bar. in prin. ff. de leg. j. gl. Bald.
Ang. Sali. laf. & alij in l. qui in aliena. §. interdum. ff.
de acqui. hare. & Alex. in d. l. sed si plures. §. in arroga
to, & in consi. 8. vol. 3. col. 3. videlicet, vt istud procedat,
q̄n expressē, vel ex coniecturis constaret, & proba
ri posset, q̄ auus tantum cōtemplatione nepotis
dedisset, seu legasset. ¶ Verum quia Ale. in d. §. in ar
rogato contrarium sentit, hoc est, q̄ in dubio reli
ctum ab auo nepoti censetur aduentitium, & non
datū cōtēplatione filij, idq̄ sequitur laf. in d. l. qui
in aliena. §. interdū. ff. de acqui. hared. Propterea alia
ratione dico, q̄ in terminis nostris fideicommissum
domus factū nepoti, hoc est primo filio dñi Alberti,
& descendentibus suis masculis dicatur factū cōtē
platione patris sui, hoc est dñi Alberti, & nō nepotū,
25 t̄ q̄n ex quo nepotibus, & descendibus masculis na
tis, infantibus, nascituris, & nondum in rerum natu
ra existentibus factū fuit, & in quibus merita, & affe
ctio cadere nō possunt, ac legata propter merita fuit
1 nec

l. nec adiecit ff. pro socio, sequitur, q. illud nō pōt dici factū, seu relictū ipſorum contemplatione, ſed do mini Alberti filij teſtatoris, in quo & affectio cade re, & merita interuenire poſſunt, vt nō voluit Bar. in indiuiduo in l. Gallus §. quid ſi is col. 2. ff. de liber. & poſth. & doct. ibi cōiter ſequitur, facit, quod voluit Bal. in ſi. C. de vſufr. col. 2. in verſ. ſed q. iſtud oppoſo: vnde cū in terminis noſtris legarum domus dicat ſa ctum nō contemplatione nepoti, & deſcendēti ex do. Alberto, ſed potius do. Alberti intuitu, q. in dubio ſic dicendū, & pſumēdū eſt, tenendo opi. Ale. in d. conſi. & aliorū, quos retuli, vl ſaltem ex eo, q. lega tū, & fidei cōmiſſum domus illis factū fuit, in quibus nec affectio, nec merita cadere poſſunt p. p. dicta, ſe quitur primo, q. illud relictū domus per mediā pſo nam filij cenſetur factū, & relictū ipſi dño Alberto, vt in terminis voluit Bar. in d. §. qd ſi is per l. j. in ſi. C. de natu. lib. poſt Spe. in tit. de ſuc. cel. ab inſteſta. §. j. fa cit d. l. placent ff. de acq. hare. d. l. ſed ſi plures §. in ar ro gato, & d. l. qui liberis §. hac verba cū ſimi. & ideo tā quam factum dño Alberto immediate per legis di ſpoſitionē iuxta nō per Bar. in d. l. ſi in teſto, & in d. §. hac verba, & melius in d. l. cū filio, tanquā ſibi plega tum in reſtitutionē fidei cōmiſſi vniuerſalis ſibi factū in caſu, quo decederet ſine filij maſculis, veniet, qm plegata facta filio haredis grauati p. fidei cōmiſſum in reſtitutionem fidei cōmiſſi veniunt, qn fidei cōmiſ ſum pcedunt, item indiſtinctē, qn fidei cōmiſſum eſt factū vniuerſaliter, & per verba vniuerſalia pgnātia d. l. marcellus §. qdā, & ibi Bar. & oēs, d. l. cū virū, vbi Bal. & alij cōiter, ac eſt rex. in l. cū pater §. fidei tuę ff. de leg. 2. at in in caſu noſtro legatū domus fidei cō miſſum vniuerſale pcedit, & fidei cōmiſſum factū fuit per verba generalia, & vniuerſalia, ergo & c. Et niſi ipſi dño Alberto fuiſſet a teſtatore relictā ha bitatio dicta domus, p. quod apparet, domū relictā ſuis filijs, & deſcendētibz nō ſui cōtemplatione fuiſ ſe relictam per ea, que voluit Bar. in l. ſi. C. vſufr. pro ſecto hoc eſſet fundamentū fati bonum. Quare ex alijs ſupra deductis hac conſuſio vera eſt. ¶ Secun do ex ſuperius dictis inferitur, ¶ q. & legatū domus, & alia legata facta filijs, & nepotibus dñi Alberti na tis, & natiſturis, & ſic infantibus, ac nondū in rerum natura exiſtentibus, que nō ipſorū, ſed dñi Alberti cōtemplatione facta dici poſſunt p. p. dicta, debent cō putari in legitimā debitam iure nature ipſi dño Al berto, & conſequenter haredibus ſuis, qui ex perſo na illius dictā legitimā detrahere volunt, quia nō ſo lū relictū filio, ſed etiā nepoti cōtemplatione filij eſt filio in legitimā imputandū, vt habetur per Ale. in d. conſi. nō impreſſo, & nullus hoc negat, ex quo ipſe filius p. mediā pſonā nepotis capit immediate à de ſuncto ex legis diſpoſitione, vt habetur, & colligit ex ijs, que volunt Bar. Alex. Ang. Imola, & alij in l. in quartam ff. ad l. ſalcin. q. quid veniat cōputadū in le gitima debita iure nature: itē in illaq. an dos data ne pti ſui in legitimam ſuā cōputet, & in alijs locis ſu pra allegatis, videlicet in d. auth. ex teſto. l. l. dedit do rem, & in l. illam C. de coll. cū ſimi. & per Ang. in di ctis cōſilijs, vbi oēs fatent, q. datū nepoti cōtempla tione patris ſiue inter viros, ſiue p. viā legati, vel alio iudicio teſtatoris in legitimā ſua imputetur, ergo da tū, & relictū nepoti cōtemplatione filij erit ipſi filio im putandū. ¶ Statibus pramiſſis pro veris, ſupereſt, vt adductis pro ſua parte rñſum detur, & quāuis ex p. di ctis ad fauorē dñi Galeotti poſſit omnibus rñderi, tamē ſpecialius illis rñdendo, dico in primis nō ob ſtare, q. vniuerſale, & generale fidei cōmiſſum, ad qd dñs Galeottus vocatus fuit, non eſt trahendum ad domum magnam, ſuper qua ſpeciale fidei cōmiſſi

ſum factū fuit, arg. l. cohæredi §. qui patrē ff. de vulg. & pup. l. doli clauſula, l. ſtipulationes cōmiſſum ff. de verb. obl. l. ſanctio ff. de pœnis cū ſimi. ¶ gē ſed, q. donec diſpoſitio particularis facta de domo effectum habere poſſit, diſpoſitio generalis, vel vniuerſalis ad illam domum ſe extendere non debet, vt ſupra, at particulari deſicite, & ſine effectū rem nente, generalis diſpoſitio ad domū quoq. trahi de buit, quæ eſt de bonis immobiliſus teſtatoris cū ſi dem qualitatibus in ſpeciali diſpoſitione appoſitis, quæ adaptari poſſunt, videlicet vt domus ſemper de primogenito ad primogenitū proximiorē traſeat, vt probatur eis, quæ in ſecundo fundamēto traſ xi, & quæ habetur per Petr. de Anch. in d. cōſi. 67. cū alijs ſupra allegatis. ¶ Secūdo rñdetur ex mēte Bar. in l. quaſitum §. ſi ff. de fun. inſtr. & in l. 4. ff. de ſtip. ſeruo. nec nō Angeli in d. §. qui patrē, & ibi Ale. quic quid ibi voluerit lo. de Imo. reprobatuſ ab Ale. ex mente doc. cōiter, q. quando pcedit diſpoſitio parti culari facta de certis perſonis particularibus, & ſecut generalis, vel vniuerſalis de perſonis generalibus, tūc generi per ſpecie nō derogatur, ſed generalis de perſonas primo in particulari nominatas includit, ¶ Titia §. qui marco ff. de ann. lega. Quo ſit, vt in ter mi nis noſtris non ſit dubiū, quin pſonæ capelle in di ſpoſitione particulari de domo ſub fidei cōmiſſo poſtea vniuerſaliter facta de bonis omnibus com prehendantur. ¶ Sed maius dubium ſuper eſt, an ei reſpectu rerum fiat inſuſio, vt qn vniuerſale, & ge neralis fidei cōmiſſum eſt factū de omnibus bonis, an ſub illo etiam cōmus, de qua prius ſpecialis p. ſa facta fuerat, includatur. Et ¶ quāuis regula ſit, q. nō, quia quādo genus, & ſpecies inter ſe cadunt, de quibus in eadem ſcriptura prouiſum ſit, tunc generi per ſpeciem derogatur, & prouiſio generalis de re bus non includit rem, ſuper qua ſpecialis facta fuit, ſiue generalis ſequatur, ſiue pcedat, vt l. ſeruo ma numiſſo ff. de pecu. lega. & per Bar. in d. l. 4. ff. de ſtip. ſeruo. in d. l. quaſitum in ſi. & per Alex. in d. §. qui pa tem. tamen illa regula, & doc. hoc volentes loquunt, quando vtraq. diſpoſitio effectū de per ſe habere po te apta eſſet, at quando ſpecialis non poſſet nec apta eſſet effectū habere, vt quia qualiſ caduca, & pro nō ſcripta effecta foret, tunc ſcriben. in locis proximis allegatis in hoc caſu minimē loquuntur, ſed recur rendum eſt ad d. conſi. Petr. de Anch. 67. & Boni. 49. qui innuunt, q. in hoc caſu generalis, & vniuerſalis diſpoſitio facta de rebus generaliter vniuerſaliter in cludat etiā re particularē, p. quā prius ſpecialiter p. uiſum fuerat, & hic eſt caſus noſter, quem viterius confirmo ex tex. ſingulari in l. ſi. ff. de auro & argento lega. iuncta gl. ſi. qui ſolum in vltimis voluntatibus & nō in actibus inter viros loquuntur ſm Bar. in d. l. ſitum in ſi. penul. col. nam ibi teſtatrix Seix. ante vniuerſa ornamēta legauerat, deinde marito, & re dibus ſpecialiter iuſſit, vt illā cū ornamētis quidam ſepeliri facerent, quod minime à marito, ſed re dibus factū fuit, dubitū eſt, an illa ornamēta de quibus ſpaliſter fuit prouiſum, ſub illo legato vniuer ſali includerētur, dicitur ibi, q. ſic nō ex illa rōne, q. legatū gñale, vel vniuerſale pceſſiſſet, & puiſio ſpe cialis ſecuta eſſet, quia illa diſtinctione locū non hēat, qn eſſemus inter genus, & ſpecie rerū d. l. ſeruo ma numiſſo, & ibi Bar. & in d. l. qſitū in ſi. cū ſimi. ſupra adductis: ſed alia rōne illud ibi contigit, hoc eſt, q. diſpoſitio particularis ornamētorū inuſilis, & caſu ca effecta fuit p. defectū cōditionis, vt dicit ibi gl. quo ornamēta ad ſepulchrum cū cadauere nō rñt delata, vel p. ea q. ſunt inuſilis p. inepitiam mo triciſ voluntate: Eſt igitur ibi iuncta gl. caſus gñ. alia

facta, nec bona, de quibus antea specialiter pui sum
fuit, immo inclusa, & cōprehēsa dicunt, adeo q̄ nō
obstantibus verbis illis in oībus aut alijs bonis &c.
legata particularia sub institutione vniuersali cōpre
hendi dicuntur, & sic sub restitutione fideicommissi
vniuersalis veniunt, vt voluit Alex. in cons. 352. vol.
6. in 2. dubio, & in cons. 25. vol. j. & Pau. de Cast. in cō
si. 395. inci. & circa primū lib. 2. Bart. in l. si certari. ff.
de mili. testa. ¶ Tertio rñdeo, q̄ in terminis nostris
nō fuit dictū in omnibus aut alijs bonis &c. sed
simp̄r in omnibus aut suis bonis sine illo nomine
alijs, quæ verba sic generaliter prolata ēt bona prius
legata cōprehendere vident, & ideō obiectio cessat.
¶ Nō obstat quartū, dū dicebatur, q̄ prelegata pro
hibita alienari in restitutionem nō veniunt, sed do
mus fuit prohibita alienari, ergo &c. q̄ rñdetur pri
mo, q̄ nō ex eo, q̄ domus fuerit propriē prelegata,
cōprehenditur sub restitutione fideicom. qm̄ prele
gata nō fuit, cū vix ex heredibus legata nō fuerit, sed
alteri, hoc est primo filio do. Alberti, qui nō fuit h̄s
institutus: Vel aliter rñderi pōt, vt ex dictis superius
colligitur. ¶ Secūdo † præsupposito, q̄ tripli do. Al
berto heredi prelegata fuerit, per ea, quæ supra dixi
in vltimo argu. factō ad fauorem dñi Galeotti, rñde
ri pōt, q̄ domus prelegata in restitutionē fideicom
missi venire nō debuit, quousque dispositio particu
laris, & consequenter prohibitio alienationis parti
culariter de dicta domo facta potuit effectū h̄re,
& ita loquūtur doc. in d. l. marcellus. §. quidā, & tex.
in d. l. Lucius. §. pluribus. ff. ad trebell. tūc. n. specialis
derogaret generali, sed postquā specialis pui sio, &
particularis prohibitio de nō alienando domū effe
ctum habere non potuit, ex quo defecit, & inutilis
est effecta, tunc cessante particulari ob vitū caduci
tatis, generalis, & vniuersalis effectū h̄re pōt, vt su
pra per d. l. si in f. ff. de auro, & argen. lega. & per alia
supra adducta post Petr. de Ancha. in cons. 67. & So
zi. in d. cons. 49. ¶ Non refragatur, q̄ a fideicomisso
generali comprehēso sub prohibitione bonorum
immobiliū excepta fuerit prouisio facta de domo,
ergo sub illo domus comprehendi nō debet per ea,
quæ voluit Bar. in d. §. quidam liberis circa fin. & pet
Alex. in l. cogi in prin. ff. ad trebell. in vers. inde qua
ritur, quia primo rñdetur, q̄ licet domus a dicto fi
deicomisso generali excepta dici possit, nō tamē
dicitur excepta a fideicomisso saltē vniuersali factō
de omnibus bonis, mobilibus, & immobilibus, &
se mouentibus, iuribus, & actionibus, vt patet ex ver
bis testamenti, quo fit, vt do. Galeottus ad domū vo
catus dicatur saltē ex dicto fideicomisso vniuersa
li factō statim post heredum institutiones ante pro
hibitionē de nō alienando bona immobilia, ex quo
domus ab illo non reperiatur exclusā, immo dicitur
includi pp̄ ea verba p̄gnātia, & vniuersalia, argumē
to l. cū prator. ff. de iudi. cū simi. aliās supra allegatis.
¶ Tertio rñdeo, q̄ dispositio facta de domo dicitur
exclusā a fideicomisso generali vltimo loco factō,
& cōprehensō sub prohibitionē alienationis, quous
que illa effectū habere potuit, at ea deficiente, & eue
niente casu, quo effectū amplius fortiri non valuit,
prout euenit, tunc ex p̄sumpta mente testatoris nō
dicitur excepta, immo censetur inclusa cum illa tñ
sua qualitate, quæ ēt in fideicomisso generali, vel vni
uersali effectū h̄re poterat, vt semper ad primogeni
tum descenditū spectet, prout testator in specia
li pui sione domus ordinauerat, & hoc est, quod vo
luit dicere testator vltimo loco in illis verbis saluis
semper ordinatis, & dispositis &c. per illa, quæ supra
copiose dicta sunt. ¶ Non aduerlat vltimū, quod
in se duo capita habet, quia primo capiti rñdetur, q̄
† legata,

facta, nec bona, de quibus antea specialiter pui sum
fuit, immo inclusa, & cōprehēsa dicunt, adeo q̄ nō
obstantibus verbis illis in oībus aut alijs bonis &c.
legata particularia sub institutione vniuersali cōpre
hendi dicuntur, & sic sub restitutione fideicommissi
vniuersalis veniunt, vt voluit Alex. in cons. 352. vol.
6. in 2. dubio, & in cons. 25. vol. j. & Pau. de Cast. in cō
si. 395. inci. & circa primū lib. 2. Bart. in l. si certari. ff.
de mili. testa. ¶ Tertio rñdeo, q̄ in terminis nostris
nō fuit dictū in omnibus aut alijs bonis &c. sed
simp̄r in omnibus aut suis bonis sine illo nomine
alijs, quæ verba sic generaliter prolata ēt bona prius
legata cōprehendere vident, & ideō obiectio cessat.
¶ Nō obstat quartū, dū dicebatur, q̄ prelegata pro
hibita alienari in restitutionem nō veniunt, sed do
mus fuit prohibita alienari, ergo &c. q̄ rñdetur pri
mo, q̄ nō ex eo, q̄ domus fuerit propriē prelegata,
cōprehenditur sub restitutione fideicom. qm̄ prele
gata nō fuit, cū vix ex heredibus legata nō fuerit, sed
alteri, hoc est primo filio do. Alberti, qui nō fuit h̄s
institutus: Vel aliter rñderi pōt, vt ex dictis superius
colligitur. ¶ Secūdo † præsupposito, q̄ tripli do. Al
berto heredi prelegata fuerit, per ea, quæ supra dixi
in vltimo argu. factō ad fauorem dñi Galeotti, rñde
ri pōt, q̄ domus prelegata in restitutionē fideicom
missi venire nō debuit, quousque dispositio particu
laris, & consequenter prohibitio alienationis parti
culariter de dicta domo facta potuit effectū h̄re,
& ita loquūtur doc. in d. l. marcellus. §. quidā, & tex.
in d. l. Lucius. §. pluribus. ff. ad trebell. tūc. n. specialis
derogaret generali, sed postquā specialis pui sio, &
particularis prohibitio de nō alienando domū effe
ctum habere non potuit, ex quo defecit, & inutilis
est effecta, tunc cessante particulari ob vitū caduci
tatis, generalis, & vniuersalis effectū h̄re pōt, vt su
pra per d. l. si in f. ff. de auro, & argen. lega. & per alia
supra adducta post Petr. de Ancha. in cons. 67. & So
zi. in d. cons. 49. ¶ Non refragatur, q̄ a fideicomisso
generali comprehēso sub prohibitione bonorum
immobiliū excepta fuerit prouisio facta de domo,
ergo sub illo domus comprehendi nō debet per ea,
quæ voluit Bar. in d. §. quidam liberis circa fin. & pet
Alex. in l. cogi in prin. ff. ad trebell. in vers. inde qua
ritur, quia primo rñdetur, q̄ licet domus a dicto fi
deicomisso generali excepta dici possit, nō tamē
dicitur excepta a fideicomisso saltē vniuersali factō
de omnibus bonis, mobilibus, & immobilibus, &
se mouentibus, iuribus, & actionibus, vt patet ex ver
bis testamenti, quo fit, vt do. Galeottus ad domū vo
catus dicatur saltē ex dicto fideicomisso vniuersa
li factō statim post heredum institutiones ante pro
hibitionē de nō alienando bona immobilia, ex quo
domus ab illo non reperiatur exclusā, immo dicitur
includi pp̄ ea verba p̄gnātia, & vniuersalia, argumē
to l. cū prator. ff. de iudi. cū simi. aliās supra allegatis.
¶ Tertio rñdeo, q̄ dispositio facta de domo dicitur
exclusā a fideicomisso generali vltimo loco factō,
& cōprehensō sub prohibitionē alienationis, quous
que illa effectū habere potuit, at ea deficiente, & eue
niente casu, quo effectū amplius fortiri non valuit,
prout euenit, tunc ex p̄sumpta mente testatoris nō
dicitur excepta, immo censetur inclusa cum illa tñ
sua qualitate, quæ ēt in fideicomisso generali, vel vni
uersali effectū h̄re poterat, vt semper ad primogeni
tum descenditū spectet, prout testator in specia
li pui sione domus ordinauerat, & hoc est, quod vo
luit dicere testator vltimo loco in illis verbis saluis
semper ordinatis, & dispositis &c. per illa, quæ supra
copiose dicta sunt. ¶ Non aduerlat vltimū, quod
in se duo capita habet, quia primo capiti rñdetur, q̄
† legata,

32 † legata & prælegata etiam de hñditate dici possunt & in restitutionem fideicommissi fieri de hñditate veniunt qñ testator simpliciter verbis vniuersalib⁹ vsus fuit, vt est tex. in d. l. cū virū C. de fideicō. in l. Lucius §. pluribus ff. ad trebel. & l. cū pater §. fidei tuæ ff. de leg. 2. Secō capiti rñdeo, q quauis fortè pp illa verba sine detractiōe alicuius trebellianica posset dici domū nō fuisse cōprehensā sub generali fideicōmissio cōprehensio sub prohibitione generali bonorū immobilium, in qua verba illa sunt appōita, tñ ex hoc nō sequitur, q domus nō possit dici cōprehensā sub fideicōmissio vniuersali factio imediate post heredū institutionē, in quo ea, vel similia verba nō sunt expressa, sicut in simili dicitur per Alex. in d. cōf. 26. & 252. Præterea rñdeo, q nō obstatē dicio motiuo, domus etiam sub fideicōmissio generali bonorū immobilium comprehendipotuit, qā cū sub illo bona immobilia hereditaria, hoc est cōprehensa in institutione vniuersali, & in particulari dispositione, & consequenter etiam domus comprehendantur, dicendo postea sine vlla diminutione, & detractiōe alicuius trebellianica, referenda sunt singula singulis, quibus de iure sunt referenda: & ideo pp illis verba domus particulariter legata ab illo fideicōmissio vniuersali exclusā dici nō debet, qñ & si de legata particulariter trebellianica non detrahitur, tñ aliter, hoc est per legem falcidiam diminui dicitur, vt per totum ff. & C. & institut. ad legem falcidiam iuncto c. Raynaldus de test. Et hoc est, quod testator dicere voluit, exprimendo non solum de trebellianica, sed etiā de alia diminutione, q locū in rebus particularibus habere potest. Et hæc rñsio colligit ex ijs, quæ ipse testator dixit super dispositione, & fideicōmissio particulari domus, vbi simpliciter fit mentio de diminutione, & nō de trebellianica, vt ibi & sine vlla diminutione & c. ¶ Præterea & vltimo dico, q eo casu, quo domus comprehenditur, seu comprehendipotest sub fideicōmissio vniuersali in terminis nostris, fin quod dictum fuit, tunc ex domo etiā trebellianica detrahi diceretur, sicut ex alijs rebus hereditarijs, & tñ tanquā ex fideicōmissio vniuersali detrahi diceretur, & nō tanquā ex legato particulari, † qñ trebellianica ipso iure oēs res hñditarias diminuit, & ex omnibus detrahitur, vt habetur in l. marcellus §. idē pōponius, & in §. res, quæ ff. ad trebel. Bal. in auth. res. quæ C. cōmu. de leg. Bar. in l. in quartā ff. ad l. fal. Bal. in l. 2. C. eo. ri. l. 3. l. lineā ff. eo. ti. itaq; ex pñdictis oibus cōcludendū est ad fauorem dñi Galeotti ipso ad domū magnā fore admittendū virtute fideicōmissi tam vniuersalis, q generalis, exclusā filia & hñde dñi Alberti, quæ ad dictā domū admitti nequit, nisi q mentē dñi Petri marie testatoris, cuius intentio fuit velle domū suā magis, q alia bona immobilia inter suos descendentes masculos in infinitum conseruari debere cum qualitate tamen dictæ domui adiecta de qua in testamento, & prout plenissimē, ac cumulatissimē supra discussum fuit.

S V M M A R I V M.

- 1 Non honoratus non grauitur.
- 2 Grauari quis p fideicommissum non pot in eo, quod ex legis dispositione, vel fortuito pcepit, quodq; ex intervallo ad ipsum, considerato presenti statu, erat peruentum.
- 3 Non honoratus commodo pecuniario, licet aliter sit honoratus, grauari non potest.
- 4 Grauari quis in plus non potest, quam fuerit honoratus.
- 5 Falsa latinitas non est attendenda, sed ad mentem testatoris adaptanda.
- 6 Filijs, vel nepotes in cōditione positi, & grauari de restitutiōe censentur honorati.

- 7 Prohibitio alienationis facta per nomina collecta inducit fideicommissum inter illos, quos ea nomina comprehendunt, vt ordine successivo admittantur.
- 8 Grauari per nomina appellatiua etiā quoad ea, quæ non erant in testamento perueniunt, grauari possunt.
- 9 Hæres legatarij, & hæres heredis non solum per nomen simplex appellatiuum, sed etiam per proprium, & appellatiuum simul grauari potest.
- 10 Hæres legatarij, & hæres heredis non iudicio testatoris principali, sed ex legis dispositione, & iudicio transmissorie venit.
- 11 Substitutionis reciproca natura est, vt actiue & passiuè situtū dicantur.
- 12 Testator substituens salua gradus prerogativa substituentium ordinem successionis ab intestato inuicem videtur, & ad admittendum ad eum defectum aliter videtur daturam supplet.

E P I T O M E.

TESTATOR instituens filios suos hæres, & eos, eorumq; filios, nepotes, & descendentes in finitū vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum substituens, per hæc verba inter nepotes, & descendentes fideicommissum induxisse dicitur.

CASVS CONSILII.

THOMAS de Seardois de Solaro inter alia ab eo disposita per hæc verba legauit, item iure legari perpetui, & pro vseruatione domus suæ totiusque quatuordecim terræ aratoriar, & arboratæ reliquit, & c. cū hoc, q nullo nunquā tpe, & quousq; vel cōtra colorem, q dici, & excogitari posset quolibet in futurū ipsas terras seu mōtalis possit, nec valeat, nec possint, nec valeant, nec debeant vendere, nec alienare, nec contrahere aliquem facere, nec fieri facere cū ea obpōnes fieri dā pro tpe, & in ppetuū ppetuū iptariū terrarū, & seu ipsius mōtalis quoquo modo vt supra, nec in totū, nec in parte minima nec p hæres suos infra scriptos, nec p descendentes ex linea, & stirpe suorum haredum vsque in infinitū, & p prietas ipsius terræ, seu montalis p cōseruatione domus suæ, vt supra, pmaneat, seu pmanere debeat, ac pleno iure esse virtute pñsentis legati in ppetuū penes consanguineos, agnatos, & propinquos vsq; in infinitū dicti testatoris, & hoc omni meliori mō. iure, vñ cā, forma & c. In oibus autē suis bonis alijs mobilib⁹ & immobilibus, iuribus, & actionibus, & capite Thomæ testator sibi hæres vniuersales instituit, & esse voluit venerabilem virum dñm Frānciscū, Georgiū, & Carolū eius legitimos filios, & naturales plenius re, a quibus portionibus, & cū Dei benedictione, & c. rum, filios nepotes, & descendentes per rectā lineā masculinā sibi & inuicem substituit vulgariter, & pupillariter, & p fideicommissum i calu, quod si, vel aliquis eorum qncunque decederent stirpis legitimis, masculis, & naturalibus ex se, & legimo matrimonio genitis, & procreatis, salua semper gradu, & stirpis progradua omni meliori mō, via iure, & forma, quibus magis, & meli⁹ de iure fieri possit & debet, & prout latius de prædictis constat publico instrumentum scriptum, & rogatum ppetuū cum notarium etiam crassiori modo, quam testator fuerit. Mortuo testatore, filij, & hæres prædicti hereditati paternæ immiscuerunt, demum decedens dominus Frānciscus, postea Georgius pluribus filijs masculis legitimis, & naturalibus superstitibus, & vltimo loco mortuus est Carolus, superstitibus filijs eius filio legitimo, & naturali, condito tamen ppetuo